

Bruksela, 26 czerwca 2026 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0160 (NLE)

11187/26
ADD 1

UD 192
COASI 116
POLCOM 240
ASIE 28

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 25 czerwca 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2026) 297 annex

Dotyczy: ZAŁĄCZNIK
do
wniosku dotyczącego decyzji Rady
w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej
w ramach Komitetu ds. Ceł ustanowionego na mocy Umowy o wolnym
handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru w odniesieniu
do przyjęcia decyzji dotyczącej wzajemnego uznawania programu
bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru oraz programu
upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 297 annex.

Zał.: COM(2026) 297 annex

Bruksela, dnia 25.6.2026 r.
COM(2026) 297 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Cel ustanowionego na mocy Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej wzajemnego uznawania programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru oraz programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA NR 2/2026 KOMITETU DS. CEŁ UNIA EUROPEJSKA – SINGAPUR

z dnia [...] r.

dotycząca wzajemnego uznawania programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru i programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej

KOMITET DS. CEŁ,

uwzględniając Umowę o wolnym handlu między Unią Europejską, zwaną dalej „Unią”, a Republiką Singapuru, zwaną dalej „Singapurem”, w szczególności jej rozdział szósty dotyczący ułatwień celnych i handlowych oraz uzgodnienie 4 w sprawie wzajemnego uznawania programów upoważnionego przedsiębiorcy,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Umowa o wolnym handlu między Unią a Singapurem (zwana dalej „umową”) weszła w życie w dniu 21 listopada 2019 r.
- (2) W art. 6.3 umowy przewidziano zobowiązanie Stron umowy do ustanowienia, w stosownych przypadkach, wzajemnego uznawania programów partnerstwa handlowego, włącznie z aspektami obejmującymi przekazywanie danych i wzajemnie uzgodnione korzyści.
- (3) Uzgodnienie 4 umowy dotyczące wzajemnego uznawania programów upoważnionego przedsiębiorcy stanowi między innymi, że Strony umowy zgadzają się, decyzją Komitetu ds. Ceł ustanowionego zgodnie z art. 16.2 (Specjalne komitety), na wzajemne uznanie swoich odpowiednich programów upoważnionego przedsiębiorcy, zwanego dalej „AEO”.
- (4) Art. 6.17 umowy stanowi, że Komitet ds. Celnych może podejmować decyzje w sprawie wzajemnego uznawania programów partnerstwa handlowego, włącznie z aspektami obejmującymi przekazywanie danych i wzajemnie uzgodnione korzyści.
- (5) Poprzez wzajemne uznawanie odpowiednich programów partnerstwa handlowego, tj. programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus, zwanego dalej „STP Plus”, w Singapurze i programu AEO w Unii, można znacznie zwiększyć bezpieczeństwo i ochronę oraz stworzyć ułatwienia dla międzynarodowego łańcucha dostaw.
- (6) Programy STP Plus i AEO opierają się na normach bezpieczeństwa uznanych na poziomie międzynarodowym i zalecanych przez Ramy norm na rzecz zabezpieczenia i ułatwienia handlu światowego, zwane dalej „ramami SAFE”, Światowej Organizacji Celnej.
- (7) Wzajemne uznawanie pozwoli Unii i Singapurowi na przyznawanie ułatwień przedsiębiorcom, którzy zainwestowali w bezpieczeństwo łańcucha dostaw i zostali upoważnieni na podstawie odpowiednich programów partnerstwa handlowego.
- (8) Wizyty na miejscu i wspólna ocena programu AEO w Unii oraz programu STP Plus w Singapurze wykazały, że normy ich odpowiednich programów partnerstwa handlowego, jakie należy spełniać dla celów bezpieczeństwa i ochrony, są ze sobą zgodne i prowadzą do osiągnięcia równoważnych wyników,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

„organ celny” oznacza w Unii właściwe służby Komisji Europejskiej i organy celne państw członkowskich, a w Singapurze administrację celną Singapuru, i jest określany dalej zbiorczo jako „organy celne” oraz indywidualnie jako „organ celny”;

„przedsiębiorca” oznacza osobę zaangażowaną w międzynarodowe przemieszczanie towarów;

„dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;

„program” oznacza:

a) w Unii: status (bezpieczeństwo i ochrona) upoważnionego przedsiębiorcy (AEO) przyznany zgodnie z art. 38 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013¹;

b) w Singapurze: program bezpiecznego partnerstwa handlowego plus, przyznany zgodnie z sekcją 143 ust. 1 lit. hb) ustawy celnej z 1960 r.;

„uczestnicy programu” oznaczają łącznie przedsiębiorców posiadających status AEO w Unii i status uczestnika STP Plus w Singapurze, zgodnie z definicją pojęcia „program”.

Artykuł 2

Wzajemne uznawanie i wykonywanie decyzji

1. Programy Unii i Singapuru są niniejszym wzajemnie uznawane za zgodne i równoważne, a uczestnicy programu są traktowani w sposób zgodny z art. 4.

2. Unia i Singapur wykonują niniejszą decyzję za pośrednictwem swoich odpowiednich organów celnych.

Artykuł 3

Zgodność

1. Organy celne współpracują w celu utrzymania zgodności i równoważności między swoimi programami, w szczególności w odniesieniu do takich kwestii, jak:

a) procedury ubiegania się o przyznanie statusu AEO i uczestnika programu;

b) ocena wniosków;

c) przyznawanie statusu AEO i uczestnika programu; oraz

d) zarządzanie, monitorowanie, zawieszanie i ponowna ocena oraz cofnięcie statusu upoważnionego przedsiębiorcy i uczestnika programu.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (wersja przekształcona) (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

2. Niniejsza decyzja, w zakresie, w jakim dotyczy zgodności i równoważności, odzwierciedla obecną strukturę i zakres programów partnerstwa handlowego w Unii i Singapurze. Niniejsza decyzja nie uwzględnia przyszłych zmian w każdym z programów. Organy celne rozumieją, że wszelkie takie zmiany programu w przyszłości mogą wymagać dokonania dodatkowych wspólnych zatwierdzeń przez oba organy celne w sposób dla nich zadowalający.

3. Unia i Singapur zapewniają, aby ich programy partnerstwa handlowego funkcjonowały zgodnie z odpowiednimi ramami norm SAFE.

Artykuł 4

Korzyści

1. Każdy z organów celnych przyznaje uczestnikom programu organu celnego drugiej Strony korzyści porównywalne do tych, jakie przysługują uczestnikom jego programu.

2. Korzyści, o których mowa w ust. 1, obejmują:

a) mniejszą liczbę kontroli związanych z bezpieczeństwem i ochroną: każdy z organów celnych przychylnie uwzględnia status uczestnika programu przyznany przez organ celny drugiej Strony w swojej ocenie ryzyka w celu ograniczenia inspekcji lub kontroli oraz w innych środkach związanych z ochroną i bezpieczeństwem;

b) uznawanie partnerów biznesowych w procedurze ubiegania się o przyznanie statusu: każdy z organów celnych przychylnie uwzględnia status uczestnika programu przyznany przez organ celny drugiej Strony przy ocenie wymogów partnerów biznesowych w odniesieniu do osób wnioskujących o przyznanie statusu w ramach swojego programu;

c) priorytetowe traktowanie przy odprawie celnej: każdy z organów celnych uwzględnia status uczestnika programu przyznany przez organ celny drugiej Strony, zapewniając ułatwienia w wymianie handlowej, w przypadku gdy chodzi o uczestnika programu;

d) mechanizm ciągłości działania: organy celne dążą do stworzenia mechanizmu ciągłości działania, aby reagować na zakłócenia przepływów handlowych spowodowane wzrostem poziomu zagrożenia, zamknięciem granic lub klęskami żywiołowymi, sytuacjami niebezpiecznymi lub innego rodzaju poważnymi zdarzeniami, co ma przysłużyć się w miarę możliwości do usprawnienia i przyspieszenia obsługi priorytetowych ładunków związanych z uczestnikami programu przez organy celne; oraz

e) przyznanie pierwszeństwa, gdy tylko jest to wykonalne, kontroli przesyłek objętych wywozową lub przywozową deklaracją skróconą składaną przez uczestnika programu, jeżeli organ celny podejmie decyzję o przeprowadzeniu kontroli.

3. W następstwie procedury przeglądu, o której mowa w art. 7 ust. 3, organ celny każdej ze Stron może przyznać – we współpracy z innymi organami rządowymi na swoim terytorium – dalsze korzyści będące ułatwieniami, które mogą obejmować usprawnienia procedur oraz, w miarę możliwości, większą przewidywalność przemieszczania na granicy.

4. Każdy z organów celnych:

a) może zawiesić korzyści przyznane uczestnikowi programu organu celnego drugiej Strony na podstawie niniejszej decyzji;

b) informuje, w rozsądnym terminie, organ celny drugiej Strony o takim zawieszeniu, o którym mowa w lit. a), oraz o powodach zawieszenia; oraz

c) może dokonać zawieszenia korzyści przyznanych uczestnikowi programu organu celnego drugiej Strony zgodnie z lit. a) wyłącznie z powodów równoważnych tym, które spowodowałyby zawieszenie uczestnika programu w ramach jego programu.

5. Każdy z organów celnych, jeżeli uzna to za stosowne, zgłasza organowi celnemu drugiej Strony nieprawidłowości dotyczące uczestników programu tego organu celnego.

6. Po otrzymaniu takiego zgłoszenia ten organ celny drugiej Strony niezwłocznie dokona przeglądu stosowności korzyści i statusu przyznanego uczestnikowi programu, który był przedmiotem zgłoszenia.

7. Dla większej pewności niniejsza decyzja nie uniemożliwia Unii lub Singapurowi ani organom celnym zwrócenia się o informacje na podstawie uzgodnienia 3 dotyczącego dodatkowych postanowień umowy związanych z cłami lub innych właściwych instrumentów funkcjonujących między Unią i Singapurem lub między organami celnymi.

Artykuł 5

Wymiana informacji i komunikacja

1. Organy celne usprawniają swoją komunikację w celu skutecznego wdrażania niniejszej decyzji poprzez:

a) przekazywanie sobie nawzajem informacji na temat uczestników swoich programów, zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu;

b) dostarczanie sobie nawzajem terminowo aktualnych informacji na temat funkcjonowania i rozwoju swoich programów;

c) wymianę informacji dotyczących polityki i tendencji w zakresie bezpieczeństwa łańcucha dostaw; oraz

d) zapewnienie skutecznej komunikacji za pośrednictwem właściwych służb Komisji Europejskiej oraz administracji celnej Singapuru w celu poprawy praktyk zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

2. Wymiana informacji i komunikacja w ramach niniejszej decyzji odbywa się między właściwymi służbami Komisji Europejskiej i administracją celną Singapuru.

3. Po uzyskaniu zgody uczestnika swojego programu każdy z organów celnych przesyła organowi celnemu drugiej Strony wyłącznie następujące dane uczestnika programu:

a) imię i nazwisko/nazwa;

b) adres;

c) status uczestnika, tj. upoważniony, zawieszony, cofnięty lub unieważniony;

d) data zatwierdzenia lub pozwolenia, jeżeli jest dostępna;

e) niepowtarzalny numer identyfikacyjny (np.: numer STP Plus, EORI lub AEO); oraz

f) inne szczegółowe informacje, które mogą zostać wspólnie określone przez organy celne, z zastrzeżeniem – w stosownych przypadkach – wszelkich niezbędnych gwarancji.

Dla większej jasności – dane w lit. c) nie obejmują powodów zawieszenia, cofnięcia lub anulowania statusu uczestnictwa danego uczestnika programu.

4. Organy celne dokonują wymiany informacji, o których mowa w ust. 3, w sposób systematyczny w formie elektronicznej.

Artykuł 6

Przetwarzanie informacji

1. Każdy z organów celnych:

a) wykorzystuje wszelkie informacje – w tym dane osobowe – otrzymane na podstawie niniejszej decyzji wyłącznie w celu jej wykonania, w tym monitorowania, o ile niniejsza decyzja nie stanowi inaczej; oraz

b) niezależnie od postanowień lit. a), uzyskuje od organu celnego, który przekazał informacje, uprzednią pisemną zgodę na wykorzystanie tych informacji do innych celów. Takie wykorzystanie tych informacji odbywa się wtedy z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń ustanowionych przez organ celny, który przekazał informacje.

2. Każdy z organów celnych:

a) traktuje informacje otrzymane na podstawie niniejszej decyzji jako poufne; oraz

b) zapewnia przynajmniej taki sam poziom ochrony informacji otrzymanych na podstawie niniejszej decyzji, jaki zapewnia w odniesieniu do informacji otrzymanych od uczestników programu uczestniczących w jego programie.

3. Niezależnie od postanowień ust. 1 lit. a) organ celny może wykorzystać informacje otrzymane na podstawie niniejszej decyzji w każdym postępowaniu sądowym lub administracyjnym wszczętym w związku z naruszeniem przepisów obowiązującego u niego prawa celnego, w tym w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach. Organ celny, który otrzymał informacje, przed ich wykorzystaniem w takim celu informuje o tym organ celny, który przekazał informacje.

4. Każdy z organów celnych:

a) ujawnia informacje otrzymane na podstawie niniejszej decyzji wyłącznie w celu, w którym je otrzymał; oraz

b) niezależnie od lit. a), jeżeli od organu celnego wymaga się ujawnienia informacji w ramach postępowania sądowego lub administracyjnego, organ ten informuje o takim ujawnieniu na piśmie i z wyprzedzeniem organ celny, który przekazał informacje.

5. Każdy z organów celnych:

a) zapewnia, aby przekazywane przez niego informacje były dokładne i aktualne;

b) przyjmuje lub utrzymuje odpowiednie procedury usuwania danych;

c) niezwłocznie powiadamia organ celny drugiej Strony, jeżeli stwierdzi, że informacje przekazane organowi celnemu drugiej Strony są nieprawidłowe, niekompletne, niewiarygodne, lub jeżeli ich otrzymanie lub dalsze wykorzystywanie jest sprzeczne z niniejszą decyzją;

d) podejmuje wszystkie środki, które uznaje za właściwe, w tym dokonuje uzupełniania, usuwania lub poprawiania informacji, o których mowa w lit. c), w celu ochrony przed korzystaniem z błędnych informacji; oraz

e) zatrzymuje informacje otrzymane na podstawie niniejszej decyzji wyłącznie tak długo, jak jest to konieczne do celów wdrażania niniejszej decyzji, lub tak długo, jak jest to konieczne do celów postępowań sądowych i administracyjnych.

6. W uzupełnieniu ust. 4 i 5, każdy z organów celnych zapewnia, aby:

a) wprowadzone zostały gwarancje w zakresie bezpieczeństwa (włącznie z gwarancjami elektronicznymi) w odniesieniu do kontroli dostępu do informacji otrzymywanych na podstawie niniejszej decyzji od organu celnego drugiej Strony zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu;

b) informacje otrzymywane na podstawie niniejszej decyzji od organu celnego drugiej Strony były chronione przed nieuprawnionym dostępem, rozpowszechnianiem, dokonywaniem zmian, usunięciem lub zniszczeniem;

c) informacje otrzymywane na podstawie niniejszej decyzji od organu celnego drugiej Strony nie były ujawniane żadnym osobom prywatnym lub prawnym, żadnym państwom ani organizacjom międzynarodowym, które nie są stroną umowy, ani żadnym innym organom publicznym Unii lub Singapuru, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to wymagane w ramach postępowania sądowego lub administracyjnego; oraz

d) informacje otrzymywane na podstawie niniejszej decyzji od organu celnego drugiej Strony były przechowywane stale w bezpiecznych elektronicznych lub papierowych systemach przechowywania, a wszelkie przypadki dostępu, ujawniania lub wykorzystania informacji otrzymanych od organu celnego drugiej Strony były rejestrowane w logach lub dokumentacji.

7. Każdy z organów celnych:

a) zapewnia, aby dane osobowe uczestnika programu organu celnego drugiej Strony, odnoszące się do dostępu, poprawiania lub momentu dostępu lub poprawienia lub tymczasowego zawieszenia wykorzystywania, lub usunięcia traktowane były w sposób co najmniej równoważny ze sposobem traktowania danych osobowych uczestnika jego programu; oraz

b) publikuje informacje w celu poinformowania uczestników swojego programu o obowiązujących procedurach mających zastosowanie w procesie wnioskowania o dostęp, korektę, tymczasowe zawieszenie korzystania lub usunięcie danych osobowych.

8. Każdy z organów celnych zapewnia, aby uczestnicy programu, w odniesieniu do swoich danych osobowych, mieli dostęp do administracyjnych środków odwoławczych lub kontroli sądowej niezależnie od swojego obywatelstwa lub kraju zamieszkania.

9. Organy celne publikują informacje w celu poinformowania uczestników programu o przysługujących im możliwościach w zakresie administracyjnych środków odwoławczych lub kontroli sądowej.

10. Przestrzeganie postanowień art. 6 przez każdy z organów celnych podlega kontroli przez odpowiedni właściwy organ, który zapewnia, aby skargi lub incydenty dotyczące nieprzestrzegania zasad przetwarzania informacji były przyjmowane i badane, by udzielano na nie odpowiedzi oraz by skutkowały podjęciem działań naprawczych. Tymi organami są:

a) w Unii: Europejski Inspektor Ochrony Danych lub jego następca, oraz organy ochrony danych w państwach członkowskich; oraz

b) w Singapurze: Administracja Celna Singapuru oraz Rządowe Centrum ds. Zgłaszania Incydentów i ds. Operacji.

Artykuł 7

Konsultacje, monitorowanie i przegląd

1. Organy celne rozstrzygają wszelkie kwestie związane z interpretacją i wykonywaniem niniejszej decyzji w drodze konsultacji w ramach Komitetu ds. Ceł.

2. Organy celne ściśle współpracują w zakresie wykonywania niniejszej decyzji i regularnie monitorują tę kwestię, w tym poprzez wspólne wizyty monitorujące na miejscu w celu określenia potencjalnych mocnych i słabych stron programów Unii i Singapuru.

3. Komitet ds. Ceł przeprowadza regularne przeglądy wykonywania niniejszej decyzji. Przeglądy te mogą obejmować w szczególności:

a) wymianę poglądów na temat wymienianych informacji i korzyści AEO, o których mowa w art. 4, przyznawanych uczestnikom programu, w tym wszelkich przyszłych informacji lub korzyści AEO, o których mowa w art. 4;

b) wymianę poglądów na temat postanowień dotyczących bezpieczeństwa, takich jak protokoły, które mają być stosowane w trakcie poważnych zdarzeń naruszających bezpieczeństwo lub po takich zdarzeniach (wznowienie działalności), lub w przypadku gdy okoliczności uzasadniają zawieszenie wzajemnego uznawania;

c) badanie zawieszenia korzyści, o których mowa w art. 4; oraz

d) przegląd wykonania art. 6.

Artykuł 8

Postanowienia końcowe

1. Współpraca na mocy niniejszej decyzji staje się skuteczna z chwilą jej przyjęcia przez Komitet ds. Ceł.

2. Komitet ds. Ceł może zmienić niniejszą decyzję. Zmiana wchodzi w życie zgodnie z procedurą określoną w ust. 1.

3. Organ celny może w każdej chwili zawiesić współpracę na podstawie niniejszej decyzji, przekazując organowi celnemu drugiej Strony pisemne powiadomienie 30 dni przed datą zawieszenia. Powiadomienie takie jest również przekazywane, odpowiednio, do właściwych służb Komisji Europejskiej oraz do administracji celnej Singapuru. Niezależnie od zawieszenia współpracy na podstawie niniejszej decyzji organy celne cały czas przestrzegają art. 6 w celu zapewnienia ochrony informacji otrzymanych od organu celnego drugiej Strony na podstawie niniejszej decyzji.

4. Unia i Singapur mogą w każdej chwili wypowiedzieć niniejszą decyzję poprzez powiadomienie drugiej Strony umowy kanałami dyplomatycznymi. Niniejsza decyzja wygasa 30 dni od daty otrzymania przez drugą Stronę umowy pisemnego powiadomienia. Niezależnie od wypowiedzenia niniejszej decyzji organy celne cały czas przestrzegają art. 6 w celu zapewnienia ochrony informacji otrzymanych od organu celnego drugiej Strony na podstawie niniejszej decyzji.

Sporządzono w [miejscowość] dnia [data] r.

W imieniu Komitetu ds. Ceł UE-Singapur

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Republiki Singapuru

(Współprzewodniczący Komitetu ds. Ceł)